St. Paul

Menighetsblad nr. 2
Advent 2022

· Diakonordinasjon s. 2
· Kjære troende s. 3
· Julemesser s. 5 og 15
· Caritas Bergen s.6
· Mor Teresafeiring s.8
· Pavemøte s.13
· Den rene kjærligheten s. 18
· Nye prester s. 16 og 19
· Minneord p. Beckers s. 20

DIAKONORDINASJON

Den 6. juli ble Trym Hellevig ordinert til diakon av biskop Nicholas Hudson i Roma. Dette er et veldig viktig stadium for ham og for alle som prøver et prestekall, ettersom det fører ham nettopp ett skritt nærmere det å skulle bli Jesu Kristi prest. Det som skjer under ordinasjonsritualet er virkelig fantastisk å tenke på, for som den katolske kirkes katekisme forteller oss:

«Diakonene har på en særlig måte del i Kristi sendelse og nåde. Ordinasjonssakramentet setter sitt 'preg' ('character') på dem, et preg som ingen kan viske bort, og som likedanner dem med Kristus som gjorde seg til 'diakon' eller tjener for alle. Det tilkommer diakonene å bistå biskopen og prestene i feiringen av de guddommelige mysterier, fremfor alt eukaristien, å utdele den, å medvirke ved ektevielser og å velsigne ektepakten, å forkynne Evangeliet og å preke, å forrette ved begravelser og å vie seg ulike former for nestekjærlighet.» (KKK, 1570)

Det er heller ingen tilfeldighet at diakon Tryms ordinasjon fant sted i juli, måneden som Kirken tradisjonelt dedikerer til Kristi hellige blod. Du kan legge merke til at det ved messer assistert av en diakon, normalt er diakonen som heller vin og vann i kalken før innvielsen, og som da også hever kalken som inneholder det dyrebare blodet mot slutten av den eukaristiske bønnen. Denne detaljen inviterer oss til å meditere over diakonens vesentlige rolle, som er å forkynne evangeliet i ord og, om nødvendig, ved å utgyte sitt blod i etterfølgelse av Vår Herre. Sant nok, ser vi i Kirkens historie at mange diakoner beseglet sin forkynnelse gjennom martyrdøden, slike som St. Stefan og St Laurentius, for eksempel.

Vedlagt er noen bilder av diakon Trym fra ordinasjonsdagen. Vi ber om forbønn for ham i hans diakontjeneste, særlig nå som når han forbereder seg til presteordinasjon neste år!

NICO LORENZ TANGLAO PANLICAN

Forsiden: Fra diakonordinasjonen Denne side, øverst: Allehelgenslitaniet
Nede: Biskop Nicholas Hudson og diakon Trym med prester og seminarister fra Norge

KJÆRE TROENDE

Vi har vært igjennom vanskelige tider med pandemi og nedstengte kirker. Nå synes det endelig som om tingene kommer tilbake til normalen igjen. Kirkebesøket er omtrent tilbake til der det var før pandemien og menighetens inntekter av kollekt, kirkebidrag og statlig tilskudd har også hentet seg inn igjen.

Samtidig har vi hatt stor aktivitet på forskjellige områder, særlig når det gjelder vedlikehold og oppussing av menighetens bygg. Vi har pusset opp St. Olavs senter på Voss og prestehusene på Marias Minde og også prestens leilighet i Førde. Alt dette har kostet masse penger og gjør at menigheten går med et kraftig underskudd i inneværende år. Vi klarer oss takket være et lån, som ble tatt opp da vi pusset opp Birgittahjemmet og pga. det har vi hatt penger i kassen, selv om inntektene har sviktet.

Selv om vi nå opplever dyrtid i landet, håper jeg allikevel at menighetens medlemmer fortsetter å tenke på Kirken; også menighetens utgifter stiger i samme takt som mat- og strømprisene.

Men midt i alle krisene som omgir oss, må vi som menighet og som troende kristne, tenke på fremtiden og på menighetens fortsatte vekst og liv. Den hellige Far, pave Frans, har oppfordret de troende til å gå inn i en synodal prosess og vår biskop mener at menighetene og de troende må delta i denne prosessen, for det handler om å forme vår fremtid, som individer sammen med Kristus, og som menighet i Guds lys. Om vi samtaler om og ser etter den Hellige Ånds impulser rundt de temaer som tas opp, kan vi kanskje finne noe som gjør vårt kirkelige liv enda mer velsignet med energi og lyst til å tjene. Og det er det vi ønsker oppnå – en kirke bestående av mennesker som ønsker å gjøre det beste for hverandre og for dem rundt oss i Guds lys; mennesker som søker etter forbindelser med andre og leter etter praktiske måter å bidra til fellesskapet på. Derfor har menighetsrådet fått i oppgave å sette i gang med samtaler i menighetens grupper. Det første tema som er trukket frem er «Fellesskap». Og biskopen har sendt oss noen spørsmål som vi kan reflektere over. Disse vil bli oversatt til alle språk de kan være nyttige på. I tillegg til de eksisterende gruppene i menigheten, vil vi invitere til en åpen gruppesamtale som hvem som helst kan møte opp på, både de som tilhører en av de mange gruppene i menigheten, men også de, som ikke føler en særskilt tilknytning til noen av de aktive gruppene i menigheten. Deretter vil vi diskutere det som kommer frem i utvidet menighetsråd og se hva slags lærdommer vi kan trekke av dette som menighet. Men det viktigste formålet med samtalene er at hver enkelt av oss lærer om seg selv og andre i det vi lar oss inspirere til å snakke om det viktige temaet «Fellesskap». Vi kan alle tenke religiøse tanker for oss selv, men Kirke blir vi først når minst to eller tre er samlet i bønn og gjerning. Jeg gleder meg til å se resultatene av dette, og håper det kan være med å gi oss alle ny energi i en tid med mye uro og utfordringer rundt oss.

På nyåret vil vi komme tilbake med praktisk informasjon, om samtaleemner og tid og sted for samtalegruppen.

Nå skal vi snart gå inn i adventstiden og selv om vi alle får mye å streve med både når det gjelder praktiske forberedelser og å få endene til å møtes i vanskelige tider, så håper jeg at dere alle finner tid til å tenke på Ham, som er grunnen til at vi feirer Jul. En stille stund med Ham gir både ro i sjelen og inspirasjon og kraft til å ta imot de utfordringer som møter oss.

Jeg ønsker dere alle en fredelig og åndelig adventstid som forberedelse til feiringen av Herrens fødsel.

Gud velsigne dere alle!
Deres sogneprest

DOM ALOIS

FREDSKONGEN

Kjære brødre,

Fred være med dere!

Jeg ser på det som et privilegium å kunne få dele noen tanker med dere i denne vakre juletiden. Juletiden bringer med seg ekstraordinære velsignelser, lykke og glede til oss alle, uavhengig av religiøs tro. Uten tvil er jul i Norge en spesiell feiring fylt med tradisjoner i massevis. Stearinlys, hvit snø, juledekorasjoner, mat- og drikketradisjoner er alle med på å peke på gleden ved evangeliet.

Likevel, i vår travle julefeiring, må vi ikke glemme frelseshistoriens store betydning. Det at 'Gud slo opp sin bolig blant oss,' var den trosopplevelsen Guds folk, spesielt i tider med krig, ulykker og opprivende hendelser holdt fast ved. Som han lovet, ble Gud «menneske og han tok sin bolig blant oss.» (Joh 1:14) Det er en historisk realitet. Dette er det vi kaller inkarnasjon.

Da Frelseren Jesus ble født, priste englene fra himmelen Gud og forkynte: «Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker Gud har glede i». Fred er et behov i vår tid. På det interreligiøse bønnetoppmøtet for fred kalt «Rop om fred», i Romas Colosseum 25. oktober 2022, sa pave Frans: «Menneskeheten må avslutte krig, ellers vil krigen gjøre slutt på menneskeheten.» Han appellerte til oss alle: «La oss derfor frigjøre oss fra atommarerittet. La oss umiddelbart gjenåpne en seriøs dialog om ikke-spredning av atomvåpen og destruksjon av atomvåpen.»

P. Ronald Rolheiser OMI, en avisspaltist og skribent i moderne spiritualitet, påpeker: «Å finne fred som menneske er ingen enkel oppgave. Å være i ro, er å ha fred. Men fred er mer enn bare fravær av krig. Fred er en positiv egenskap, den positive orden av ulike elementer i harmonisk symfoni. Fred er virkelig en gave fra Gud. For å ha fred på alle nivåer, må det en ærlig omvendelse av hjerte og god vilje til. Noen ganger er de som jobber for fred på internasjonalt nivå kun funksjonærer i en rolle, og de tror kanskje ikke engang på det de gjør. Jeg ber om at denne julen må bringe med seg en spesiell fredsnåde til alle som er ansvarlig for å bringe fred inn i alle hjem, nasjoner, og hele verden. «Så høyt elsket Gud verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv» (Joh 3:16). For å verdsette hans fantastiske gjerninger trenger vi tro.

Hvilket budskap er det Fredskongens fødsel gir oss i denne i denne tiden med krig og trengsler? Krigen truer oss ved vårt lands grenser, og det er barn og eldre som forlater hjemmene og landsbyene sine for å søke tryggere steder som flyktninger. Ledernes hjerter er forherdet, og de nektet å høre de uskyldiges rop.

La oss grunne over Herrens underfulle gjerninger i våre liv. La oss være fredens fyrtårn for alle som er urolige i sine hjerter og sinn. Måtte Herren velsigne dere mer enn dere er i stand til å håpe på! Jeg ønsker dere alle en meningsfull god jul og sann fred.

P. RENÉ BESHMAN OMI

JULEMESSER I BERGEN OG PÅ VOSS

Dette er de planlagte messene. Endringer kan skje! Følg med på hjemmesiden!

Bergen

Lørdag, 24/12, 2022 Julaften:
13.00 Familiemesse på norsk
15.00 Familiemesse på norsk
18.00 Messe på Marias Minde på norsk
18.00 Messe på vietnamesisk
21.00 Messe på polsk
23.00 Midnattsmesse i St. Paul på norsk

Søndag, 25/12 2022 1. Juledag
9.00 Messe på polsk
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Høymesse på norsk
12.00 Messe på polsk på Marias Minde
13.00 Messe på vietnamesisk
15.00 Messe på polsk
16.30 Messe på tamil
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Mandag, 26/12 2022 2. Juledag, St. Stefanus
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Messe på norsk
12.00 Messe på Marias Minde på polsk
13.00 Messe på vietnamesisk
15.00 Messe på polsk
17.00 Messe på tamil
18.00 Messe på engelsk/filippinsk

Lørdag, 31.12. 2022 Nyttårsaften
18.00 Messe på latin
20.00 Messe på vietnamesisk
23.00 Takkemesse på tamil m/tilbedelse

Søndag, 1/1 2023 1. Nyttårsdag/Maria, Guds mor
10.00 Messe på Marias Minde på norsk
11.00 Høymesse på norsk
12.00 Messe på Marias Minde på polsk
13.00 Messe på vietnamesisk
15.00 Messe på polsk
16.30 Messe på tamilsk
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

Søndag, 8/1 2023 Epifani/Hellig tre kongers dag
9.00 Messe på norsk
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse på norsk
12.00 Messe på Marias Minde på polsk
13.00 Messe på vietnamesisk
15.00 Messe på polsk
18.00 Messe på engelsk
19.30 Messe på polsk

VOSS, St. Olavs Senter

Lørdag, 24.12.2022 Julaften
11.00 Messe på engelsk/filippinsk

Søndag, 25/12 2022 1. Juledag
11.00 Høymesse på norsk
12.00 Messe på polsk

Mandag, 26/12 2022 St. Stefanus
11.00 Messe på norsk

Søndag,1/12023 Guds Mor, Maria
11.00 Høymesse på polsk

Søndag, 6/1 2023 Epifani
11.00 Messe på engelsk

Alle messene er i St. Paul kirke hvis ikke det står noe annet.

CARITAS BERGEN

KARI MELBERG

Det er eit yrande liv i Caritas Bergen. Eg blir møtt med varme i resepsjonen av Yonca. Her blir eg inkludert og invitert til lunsj. Samtalen går om viktige emner, korleis møta menneske på ein verdig måte, slik at dei kjenner seg trygge og respektert. Det er ei fin og god stund rundt bordet saman med ansatte, studenter og frivillige. Hroar Espeland, dagleg leiar for Caritas Bergen dei siste 4 år, blir pensjonist frå nyttår. Han har lagt ned mykje godt arbeid i Sigurdsgate 8. Her er kreativitet, spontanitet, omsorg og ikkje minst ein stad prega av respekt. Med andre ord eit godt grunnlag for å læra norsk og å få kunnskap om Norge. Han har bygd eit tett samarbeid med kommunen, universitetet og andre hjelpeorganisasjoner. Mange frivillige er og rekrutert frå menigheten.

Ny dagleg leiar frå nyttår er: Marita Moe Sandven. Ho bur saman med mannen sin i Fusa. Marita kom i kontakt med Caritas via mor si då det blei tinglyst at organisasjonen hadde akutt behov for norsklærarar i høve ukrainske flyktningar. Mora tilhøyrer menigheten og meinte arbeidet ville vere midt i blinken. Marita, dotter av to lærarar, har meir enn 10 års erfaring med norskopplæring for vaksne framandspråklege frå Folkeuniversitetet i Bergen. Ho har og undervisningserfaring som kontaktlærar i grunnskulen og danseinstruktør og songlærar for ungdommar i Kulturskulen. Ho er inderleg takksam for at mora tipsa henne.

Marita har alltid drive med musikk og teater, og blir engasjert og ivrig i løpet av samtalen vår. Hovudmotivasjonen i pedagogisk arbeid er samspel; å skape eit trygt og godt miljø, og på den måten bidra til at alle kan blomstra: - Å skapa rom for kontakt og sjå det gode i mennesket. Dette samsvarar med opplevinga av å kome inn i lokala til Caritas for første gong: Ein er umiddelbart velkomen! Dette må vi takke kvar enkelt av dei som jobbar her for,- og særleg Hroar. Han har ei heilt eiga evne til raskt å sjå enkeltmennesket, gi folk tillit. Dette er så klårt noko eg ønskjer å videreføre også!

Å bygga bruer mellom folk, ikkje murer, som pave Frans seier, er ei drivkraft i arbeidet hjå Caritas. Tenke stort, ha idear, men og tålmod når det trengst, inntil det kjem nye moglegheiter. Aldri gje opp, aldri slutta å strekka seg. Eg har hengt meg opp i omgrepet harmoni. At harmoni krev perfekte mellomrom; passeleg rom mellom stilla, tonane og slaga. Slik er det med møter mellom menneske og, men me har gjerne ulik oppleving av kva mellomrom som utgjer harmoniske møter. Det er kanskje umogleg å få til harmoniske møter kvar gong. Likefullt er det eit godt fokus å ha, for vi er alle på godt og vondt, og vi treng kvarandre for å kunne leva godt og gjera godt i liva våre. Eitt menneske åleine kan få til mykje. Men dei verkeleg store, gode tinga får vi til i fellesskap. Med desse tankane i bakhovudet er det både naturleg og ønskjeleg at vi framover går for å få ei tettare kopling til menigheten, og det

Ny daglig leder Marita Moe Sandven

Yonca i resepsjonen

er svært gledeleg med initiativet frå styret om å opprette ei stilling for ein frivillighetskoordinator.

Marita har ei tru på at vi får den hjelpa vi treng til ei kvar tid. Bønn og tillit til Gud er til god hjelp i livet. Marita takker for at akkurat ho blir valgt til jobben, og ser fram til arbeidet som dagleg leiar i
Caritas.

Styreleder i Caritas Bergen Erik Andvik gleder seg over at Marita tar på seg jobben som daglig leder, og ser forventningsfullt frem til samarbeidet. -Marita har et glødende engasjement for å hjelpe mennesker, og har allerede gjort en kjempeinnsats i den tiden hun har vært ansatt i Caritas Bergen. Har hun hatt et nært samarbeid med daglig leder Hroar Espeland som nå går av med pensjon. Marita er et varmt menneske, flink til å formidle og undervise, og har friske nye idéer for hvordan Caritas kan bidra til å møte behovene i vår by. En ting som særlig har imponert meg om Marita er hvordan arbeidet hennes er inspirert og motivert av katolsk tro og sosiallære. Jeg ser enormt frem til å jobbe sammen med henne.

CARITAS BERGEN SØKER «FRIVILLIGHETS-KOORDINATOR»

Ønsker du å gjøre en innsatts for trengende mennesker i Bergen? Caritas Bergen er St. Paul menighets diakonale organisasjon, som arbeider for å gjøre hverdagen lettere for flyktninger, asylsøkere, fattige, og andre marginaliserte personer i vårt lokalområde. Vi har noen få ansatte ved ressurssenteret i Sigurdsgate 8, men ellers er vi helt avhengig av frivillige. Flere av disse kommer fra menigheten og miljøet rundt, for eksempel pensjonerte lærere fra St. Paul skole som underviser i norsk. Engasjement i Caritas er en flott måte for oss å leve ut vår tro på ved å rekke ut en hånd til våre medmennesker i Bergen. Styret vil styrke dette engasjementet fra menigheten, og oppretter derfor en 10% stilling som «Frivillighetskoordinator». Vi ser etter en person som kjenner menigheten godt, som kan være et bindeledd mellom menigheten og Caritas for å rekruttere frivillige.

Vil du vite mer? Ta kontakt med styreleder Erik Andvik, tlf. 45 47 60 56, erik.andvik@nla.no

KOM OG VÆR MITT LYS

25-års markeringen for Mor Teresas himmelske fødselsdag på Marias Minde

Første lørdag i september inviterte Mor Teresa-søstrene til markering av at det var 25 år siden Mor Teresa døde (5.september 1997) og dermed feiring av hennes himmelske fødselsdag. Det ble en flott fest i deilig sensommer-vær på Marias Minde der svært mange deltok fra menigheten. Det startet på ettermiddagen med messe i et fullstappet kapell. Etter messen ble relikviet av Mor Teresa æret, og programmet fortsatte videre i kapellet med opplesing av brev skrevet av søstre i kongregasjonen til sine medsøstre og de som arbeider med dem, om hendelser der Mor Teresa har innvirket under pandemien. Videre fikk man høre vitnesbyrd fra Mor Teresas medarbeider-gruppe i St. Paul. Til slutt var det deilig middag i klosterets refektorium. Siden været var strålende, var det mange som inntok maten utendørs, og det ble alt i alt en svært vellykket markering!

VITNESBYRD OM ARBEIDET SOM MEDARBEIDER FOR MOR TERESA-SØSTRENE

Kjære alle sammen.

Jeg skal avlegge et vitnesbyrd som medarbeider av Mor Teresa sine Barmhjertighets misjonærer. Det er litt nifst, fordi mitt arbeid for Mor Teresa søstrene og for deres apostolat, gjør jeg litt i det skjulte. Og nå er jeg blitt bedt om å kaste et lys på dette, og det gjør meg litt brydd. Men jeg skal forsøke:

1. Om hvordan jeg ble kjent med Mor Teresa og hennes arbeid.

Da må jeg gå tilbake til min skolegang på St. Paul skole i 70 årene. Den gang var Eli Werner sekretær på skolen, hun var svært aktiv i menigheten, og den som presenterte Mor Teresa til oss elever gjennom sin lille Mor Teresa gruppe. Vi ble kjent med en bitte liten nonne i hvit sari med klare blå striper, som gjorde et stort arbeid for de fattigste i Calcutta, og etter hvert også for de fattige i hele verden. St. Paul skole ble med i dette arbeidet gjennom SOS festen, der pengene går til ulike prosjekter i Mor Teresas ånd. Og jeg har deltatt på disse festene, først som glad elev, og senere som delaktig mor på hvert klassetrinn, og smakt på deilig mat og koselige fornøyelser til inntekt for en god sak.

2. Om hva som har påvirket meg til å bli medarbeider for Mor Teresa-søstrene.

Min vei har vært lang, og den har ikke alltid gått rett fram.

Som norsk katolikk i Norge har jeg tilhørt en liten minoritet, omgitt av en norsk luthersk statskirke og av et stadig større og sterkere sekularisert samfunn, og følt på det å tilhøre en kirke som mange i Norge ikke kjente så godt til. Og jeg har til tider vært en litt sånn forsiktig katolikk, og av og til en litt doven katolikk.

St. Paul kirke har alltid vært en tydelig kirke i Bergen som mange utenfor vår menighet har hørt om. Vi er en spesiell menighet som speiler det universelle, med våre forskjellige nasjonaliteter, kulturer og tradisjoner, og fremfor alt med en felles tro. Det har derfor vært både lett og berikende å fortsette min vei innenfor menigheten.

Når vi går litt tilbake i tid, til 70-tallets katolske kirke i Europa, så åpnet det seg mange veier, men ikke alle disse førte til Rom. Så derfor surret mange litt forvirret rundt, også jeg, og stoppet litt nølende ved ulike veikryss. Man studerer på Universitetet og får kunnskap, men man blir ikke automatisk klokere eller sterkere i troen av det. Kirken derimot, har alt: Mye kunnskap, lange tradisjoner, er klok, har en sterk tro, og er fremfor alt tålmodig! Derfor var det ikke vanskelig å gå videre som katolikk. Kirken står støtt og møter en med stor vennlighet og generøsitet, glede og trøst.

Så er det sånn at troen og det å leve som katolikk er lettere å få til når det næres av katolsk arbeid. Og når man er en del av et arbeid, får man kjenne på større tilhørighet. Hjulet går rundt og man føres framover, og man kan lettere arbeide for mennesker, særlig for de fattigste av de fattige, med Kirken som Kompass.

3. Slik ble jeg Mor Teresa søstrenes medarbeider.

Jeg kaster meg sjeldent ut i ting, og er av natur litt engstelig og sjenert.

Det var Anne Samuelsen som en dag for snart 15 år siden, spurte om jeg ville undervise Mor Teresa søstrene i norsk. Det var ikke vanskelig å si ja, og slik begynte mitt liv med dem her i Bergen. De er søstre fra ulike land, men de er like i sin ydmykhet, sin kjærlighet til Jesus og til Jomfru Maria, og først og fremst i sin store kjærlighet til de fattigste av de fattige, hos hvem de ser Jesus Kristus tydeligst!

En til to ganger i uken har jeg fram til i dag hatt den store glede å være deres norsklærer, et arbeid som heldigvis fortsetter. Gjennom disse årene har jeg fått et nært innblikk i noe av deres arbeid, ja for de gjør så meget, at jeg kan ikke henge med overalt: til fengselet, til Voss, til Førde, stadig til Marias Minde for kateketisk arbeid. De har nok gjerne villet at jeg fulgte dem mer, så her må jeg innrømme at tid og krefter ikke har strukket til. De har alltid nødet med stor kjærlighet, og forstått meg når jeg forsiktig har takket nei.

Jeg har blitt kjent med mange søstre og blitt veldig glad i dem! Kanskje den største berikelse for meg ved siden av min familie!

De har veiledet meg i Kirkens arbeid, lært meg om Kirkens indre liv, hva ting betyr. For det er ikke så lett for en enkel sjel å få oversikt og kunnskap om Kirken, med alle sine tradisjoner og sin lange historie.

De har vist og forklart tålmodig om deres arbeid, og latt meg få hjelpe dem både med praktiske og teoretiske gjøremål. Jeg har hovedsakelig vært deres lærer i norsk og samfunnsfag, men dette har utviklet seg mot et apostolat som medarbeider. Det er flere enn jeg som har bistått søstrene over lengre tid, og nå er dette blitt til en liten gruppe på en håndfull personer som videre skal støtte søstrene mer direkte i deres arbeid.

Til slutt.

Med dette vil jeg få takke Eli Werner som sådde de viktige frøene, Anne Samuelsen som viste meg veien til søstrene, og Mor Teresa søstrene som har gitt meg et solid fundament i den katolske troen.

Nå ber jeg om Mor Teresas støtte og om søstrenes støtte, til å fortsette arbeidet i vår ganske nye medarbeidergruppe som skal arbeide for de fattigste av de fattige.

Jeg håper jeg fortsatt kan være til nytte, som søstrenes veileder i det norske språk, nå også som deres medarbeider i deres apostolat. Jeg håper også at jeg kan få fortsette å gjøre dette arbeidet i lille Therese av Lisieux ånd, som Mor Teresa tok sitt navn fra, å arbeide med små skritt og at jeg kan få fortsette å gjøre dette, litt i det skjulte.

MARIANNE IRGENS

MEDARBEIDER I SMERTE OG LIDELSE

Mor Teresa sa en gang «Dersom jeg noensinne blir en helgen - blir jeg sikkert «mørkets» helgen. Jeg vil alltid være borte fra himmelen - for å tenne et lys for dem som lever i mørke på jorden". Når jeg leser dette sitatet, føler jeg meg sikker på at hun, i det minste for meg, har kommet fra himmelen for å lyse opp livet mitt. Jeg sier dette fordi i mange år har jeg hatt kroniske smerter, som har forårsaket mørke perioder fysisk, psykisk og åndelig. Jeg er ikke alene om dette og den katolske kirkes katekisme erkjenner også at "Sykdom kan føre til angst, selvopptatthet, noen ganger til og med fortvilelse og opprør mot Gud."

Jeg visste om smertens forløsende verdi for oss kristne. Selv om det står i kirkens katekisme at "Ved sin lidelse og død på korset har Kristus gitt lidelse en ny mening: den kan heretter innrette oss til ham og forene oss med hans forløsende lidenskap", var dette kun et abstrakt konsept for meg. Midt i smertene mine kunne jeg ikke se verdien i det og ville ikke ha noe med det å gjøre. For å være ærlig, forsto jeg ikke hvorfor jeg måtte gå gjennom dette, og hvorfor bønnene mine ikke ble besvart. Mitt syn på virkeligheten var ganske skjev. Jeg så bare smerten og lidelsen. Så jeg ba kontinuerlig om helbredelse. Jeg ba som vår Herre gjorde i Getsemane, men jeg utelot den viktigste delen «men ikke min vilje, men din vilje skje». Jeg så ikke at Gud var sammen med meg da legens behandlinger hjalp meg med å dempe smerten. For det jeg ønsket var totalt fravær av smerte, en kur og ikke bare en bedring. Jeg følte meg forlatt av Gud.

Sammen med min fysiske nød, var også følelser av å være uten verdi: Hva var mitt bidrag til verden når jeg følte meg så dårlig og kunne gjøre så lite? Min andre bønn var "Herre, la meg ikke dø uten å oppfylle formålet du skapte meg for".

Det var i en av disse mørke periodene at min gode venninne Anne Samuelsen inviterte meg til et møte som Mor Teresa søstrene holdt for å feire Mor Teresas festdag. Anne holdt en tale om sin erfaring som medarbeider i smerte og lidelse, og jeg ble veldig rørt av hennes vitnesbyrd. Jeg pleier å bruke lang tid på å bestemme meg for ting, men den gangen, før dagen var omme hadde jeg satt navnet mitt på listen. Noen måneder senere fikk jeg navnet på en av Mor Teresa søstrene i Etiopia. Jeg har bedt for henne siden den gang og har gitt min smerte og lidelse for arbeidet hennes. Jeg ber hver dag om at vi sammen må slukke Guds uendelige tørst.

Men hvordan fungerte det for meg? Mor Teresa sa: «lidelse vil aldri være helt fraværende fra livene våre. Så ikke vær redd for lidelse. .... Lidelse i seg selv er ubrukelig, men lidelse som deles med Kristi lidelse er en fantastisk gave og et tegn på kjærlighet.»

Da jeg forsto det, med å være medarbeider med min søster i Etiopia, forvandlet mitt forhold til smerte og lidelse seg. Det skjedde ikke med en gang, men det har gitt mening til smerten min. Selv om den ikke har blitt bedre, har det gjort den lettere å bære. Det er ikke en enkel oppgave, og det er ikke uten oppturer og nedturer. Mor Teresa sa at «lidelse, smerte, sorg, ydmykelse, ensomhetsfølelse er ikke annet enn Jesu kyss ...». Av og til, oftere enn jeg vil innrømme, skulle jeg ønske at Jesus ville kysse meg sjeldnere.

Det å være en medarbeider hos Mor Teresa søstrene har gitt meg, ikke bare mening til smertene mine, men har også gitt meg tilbake følelsen av personlig verdi: Jeg vet at jeg bidrar til Guds rike, at det som jeg betraktet som min svakhet, har blitt min styrke. Lille jeg, har også en plass. I ettertid ser jeg at det var Gud som svarte på min bønn gjennom Mor Teresa. Hun har lyst opp mørket mitt.

Men hun forsetter å lyse opp mørket mitt med å gi meg en følelse av tilhørighet. Siden i fjor har jeg vært med i en gruppe av medarbeidere hvor vi leser Mor Teresas bok «Kall til barmhjertighet: Hjerter til kjærlighet, hender til å tjene på». Vi lytter til Mor Teresas ord, hører om måten hun gjorde disse barmhjertighetens gjerninger

Hyggelig prat utenfor etter feiringen

på, og reflekterer over hvordan vi kan bruke det i våre egne liv.

Et stort spørsmål er hvordan vi kan utføre de kroppslige barmhjertighetens gjerninger her i Norge. Det er forskjell på de sultne, de tørste og de nakne i India og i Norge. Men Mor Teresa hadde det svaret da hun sa: "Å være uønsket, uelsket, glemt av alle, tror jeg er en mye større sult, en mye større fattigdom enn ikke å ha noe å spise." Så her i Norge, er vi kalt til å hjelpe med ikke bare de fysiske aspekter men enda viktigere er det å hjelpe de uønskede og uelskede. Og Mor Teresa gir oss også måten å gjøre det på: «Ikke alle av oss kan gjøre store ting. Men vi kan gjøre små ting med stor kjærlighet.»

Når vi møtes deler vi vår egne erfaringer og kommer med veldig konkrete eksempler på hvordan vi kan anvendte mor Teresas ord. Samtidig støtter vi hverandre. Disse møtene, i mitt tilfelle, har gjort en forandring. Her er to eksempler:

Mor Teresa har sagt at "Vennlige ord kan være korte og enkle å si, men ekkoene deres er virkelig uendelige." Så jeg prøver å være mer oppmerksom på hva jeg sier og hvordan jeg sier det.

Mor Teresa har sagt «La oss alltid møte hverandre med et smil, for smilet er begynnelsen på kjærlighet.» Noe så enkelt men så kraftfull. Jeg vet ikke hva som er deres erfaring, men jeg har alltid, uten unntak, blitt møtt med et smil av Mor Teresas søstrene. Jeg føler meg så velkommen med dem og å treffe dem lyser opp dagen min. Jeg prøver, ikke alltid vellykket, å smile så ofte jeg kan når jeg treffer andre mennesker.

Vi har en fantastisk samarbeidspartner i himmelen med Mor Teresa og hun kan være veldig transformativ i livene våre. Hun viste viktigheten av å føle at vi hører til. Ved å være med i gruppen, føler jeg at jeg har funnet et sted jeg hører hjemme.

Til slutt, med ordene til mor Teresa inviterer jeg dere til å «være en liten blyant i hånden til en skrivende Gud som sender et kjærlighetsbrev til verden."

CLAUDIA STORHEIM

HILSEN FRA MENIGHETSRÅDSLEDEREN

Når dette blad når ut til menigheten, så har den butikk-anførte jul allerede vart i mange måneder. Mange har kjøpt gavene, men foreløpig er det altfor tidlig å glede seg – vi må se bakover for å se fremover. Så kan gleden få sitt utløp når Herrens atter feires om ikke så alt for lenge. Jeg velger derfor å se både bakover og fremover i det jeg tar opp det merkelig nok litt vanskelige temaet synodalitet. Bakover – og enkelt ; vår hyrde i Roma har fortalt oss at vi skal gjennomføre denne øvelsen i å reflektere over vår egen tro og våre egne kristne liv – sammen. Bakover – og vanskelig, fordi det er så ulike holdninger til hva denne synodaliteten er og fordi den rører borti mange andre motsetninger og debatter som raser i kirken. Fremover og håpefullt – også hos oss kommer vi nok i gang til slutt, men det blir nok på andre siden av jul. Da håper jeg at mange av dere vil benytte sjansen til å snakke med hverandre om hva tro og fellesskap betyr for dere i kirken. Heldigvis er den prosessen som paven satte i gang nå utvidet til 2024, så vi går likevel i takt med det globale fellesskapet. Og det viktige er ikke hva vi sender videre, men hvilke refleksjoner vi gjør oss sammen og hvordan det kan binde oss sterkere sammen som samfunn – kirke – og gjøre oss til en enda mer levende del av både byen og kirkens store fellesskap.

Jeg avslutter med noen ord som jeg fant i et gammelt brev fra min navnebror Jacob Blaauw Kooter til sin datter Frigga, gift Konow, like før jul i 1870. Hun sitter i Oslo hvor hun er uten sin nærmeste familie for første gang i det hun får behandling for en skjev rygg. Han skriver ;

«Det er ikke altsaa i ytre tilstelninger julen bør have sit glandspunkt hos os,- men det er i det indre dybe sjæleliv julen skal feires, og kjære barn, det kan altsaa ske om man og saa er ganske ene i verden.

Imidlertid er du omringet av lutter kjærlighed og venner, der alle vil dig vel, og saaledes antager jeg forsaavidt at der ogsaa vil bli anledning for dig til moro og fryd og gammen, som Herren ogsaa saa gjerne tillater sine børn at nyde.»

Jeg ønsker alle så mye av begge deler som de både ønsker og trenger. Alt godt!

JACOB KOOTER LAADING

EN GLEDESFULL FORMASJONSREISE TIL ROMA MED PERSONLIG MØTE MED PAVEN

8-10 september 2022 ble den tredje internasjonale kateketiske kongress avholdt i Vatikanet.

Invitasjonen til denne kongressen var sendt ut til hele vår verdensvide Kirke. 82 land var representert, og derfra var til sammen 26 biskoper, 234 prester, 15 diakoner, 128 ordensfolk og 956 lekpersoner, menn og kvinner i alle aldre. Jeg var heldig å få være 1 av 10 norske som dro, den eneste fra St Paul menighet. Temaet for kongressen var: «Kateketen, et vitne om det nye livet i Kristus.»

Det var mange inspirerende foredrag både fra kardinaler, biskoper, prester og lekfolk. De minnet oss om hva som er det sentrale budskapet i vår tro, vårt kall til å følge Jesus, som er et kall til frihet og glede. Gjennom vår dåp er vi alle kalt til å følge Mesteren og være et vitne. For dette nye livet i Kristus, som særlig den tredje del av katekismen lærer oss om, er de 10 bud og saligprisningene en stor gave og hjelp. Saligprisningene er vårt identitetsmerke som katolske kristne, ble det sagt. Å leve det nye livet er å leve i en kontinuerlig formasjon av oss selv som katolske troende mennesker. Samtidig må det å leve dette nye livet med nødvendighet innebære at vi er et vitne for andre gjennom vårt liv, våre ord og handlinger. Særlig ble det gjentatte ganger poengtert hvor viktig det personlige møtet med andre mennesker er for formidlingen av det kristne budskapet.

Høydepunktet i programmet under kongressen var klart paveaudiensen siste dagen. Det var en helt spesiell stemning der vi gledesfulle og spente stod og ventet på ham mens vi om igjen og om igjen sang: «Magnificat, anima mea Dominum». Da han kom inn i kongresshallen, var det stor jubel og mange som brøt ut i gledesrop: «Papa!» Jeg syns det var spesielt flott å høre den hellige Far tale kjærlige og formanende ord til oss om å alltid holde fast på kilden til vår trosglede, om aldri å gå trøtt av å være en kateket og om den spesielle katekettjenesten som paven har innsatt og kaller til å gå inn i. Han poengterte også at katekesen må være noe annet enn en «skoleklasseundervisning», den må lede mennesker til et personlig møte med Gud, og han delte selv med oss hvordan hans møte med en kateket før hans egen førstekommunion var svært viktig for ham.

Å høre paven tale var i sannhet å høre stemmen til en god hyrde, den fremste hyrden i Kirken, som i sin person og kall er representant for Kristus, Den ène sanne Gode Hyrde.

Av de ca 1400 deltagerne på kongressen, var jeg en av 50 personer som var heldig og fikk komme fram og håndhilse på ham, ta imot hans personlige velsignelse og utveksle en setning. Det var et kort, men personlig, ekte og gledelig møte. Den hellige Far strålte av glede, godhet og hellig fred da jeg møtte hans blikk. Det mest naturlige for meg var å benytte anledningen til å takke ham for at han nettopp er Kirkens gode hyrde som leder oss til Den Ène Gode Hyrde, slik motivet på krusifikset han bærer rundt halsen, så fint viser.

Å ha lyttet til paven og møtt ham personlig var i sannhet et betydningsfullt og inspirerende møte, men det viktigste ved dette møtet, er at det får meg til å tenke at det er et annet møte som er langt større og viktigere, og som alle kan forberede seg til å erfare; nemlig det personlige møtet med Jesus Kristus i sakramentene, og fremfor alt i Den Hellige Kommunionen!

REIDUN JOFRID KLEPPESTRAND

HOLD DA FAST VED DEN RENE KJÆRLIGHETEN

ANNE SAMUELSEN OCDS

Da jeg en gang på midten av 1990-tallet endelig fikk ta imot den kristne tro, var det etter en lang og farlig vandring i et kratt av åndelighet som hadde ett budskap: Du må frelse deg selv! Det kan ikke beskrives med ord hvilken lettelse jeg opplevde da jeg skjønte at det var Jesus Kristus som skulle frelse meg, og at alt jeg skulle gjøre med mine tomme og utmattede hender var å ta imot hans inderlige tilgivende og barmhjertige kjærlighet.

Julenatten må være det mest fortettede øyeblikk i kirkeåret for nettopp å få oppdage denne gaven: Jesus Kristus kommer til oss helt konkret på jorden, og i vår tro, og banker varsomt på vårt hjertes dør. Han ber oss om å motta seg selv, det vesle Jesusbarnet i krybben, som legger seg så hjelpeløst og tillitsfullt i våre armer. Han ligger der i stallen julenatten og betraktes av hyrdene med englers jubelrop.

Han ligger der intetanende og hjelpeløst, og vitner til oss med hvilken tillit og ro vi alle skal hvile i Herrens armer, med hvilket lys og fred vår Gud ønsker å omslutte oss med. Han fyller oss med ærefrykt uten grenser, med hjertets ømme tilbedelse, med den mest forunderlige takknemlighet og undring. Slik er julenatten.

Slik gikk også min første tid som kristen. Jeg hadde ennå ikke funnet Kirken, men i fastetiden befant jeg meg plutselig ved en korsveiandakt i Domkirken, og fikk brått og brutalt et møte med den andre siden av vår kristne tro. Jeg som relativt nybakt mor ble styrtet inn i Marias sorg over sin sønn. Den mest bunnløse sorg jeg hadde møtt til da. Jeg ble presentert for Kristi lidelse, for meg da, en helt uforståelig dimensjon av kristentroen som jeg fremdeles strever med å trenge inn i. Han døde for meg, hans mor gråter for ham og oss alle. Hvordan skal jeg ta imot dette etter julens milde lys?

Takk Gud for at jeg fant veien til Kirken, som hvert eneste år i selveste juleoktaven lar oss meditere over nettopp dette. For hva skjer ikke i Kirken dagen etter Herrens fødsel? Jo, da trenger vi inn i drapet på Stefan, kirkens første martyr.

Fulgentius, biskop av Ruspe beskriver det slik: «I går feiret vi vår evige Konges fødsel i tiden; i dag feirer vi soldatens seierrike lidelse. I går verdiges vår Konge, iført kjødets kongelige skrud å forlate jomfruskjødets hall og besøke verden; i dag forlot soldaten legemets telt og toget som seierherre inn i himmelen» (s. 849-850).

Allerede mens englene synger, juletreet glitrer i våre hjem, blir våre kristne liv forklart: Med den hellige Stefan skal vi vitne om sannheten og gleden uten redsel eller baktanker og gi våre liv for å beskytte dette barnet som er oss født. Og vi har fått motets og utholdenhetens vinger: Kjærligheten.

«For den kjærlighet som fikk Jesus til å stige ned fra himmelen, var den selvsamme kjærlighet som løftet Stefan fra jorden til himmelen. Den kjærlighet som først var i Kongen, var den samme som senere stålte i soldaten. For å oppnå den krans som hans navn betyr var Stefan væpnet med kjærligheten, og takket være den seiret han alltid ...» (s. 850).

Og det blir stadig mer krevende. Fire dager etter Jesus fødsel feirer Kirken de uskyldige barns martyrium, en helt ubegripelig ondskap satt i verk av Herodes for å sikre sitt herredømme. Han tar livet av alle små barn i Betlehem. Det han ikke vet, er at Gud beskytter Jesusbarnet så det allerede er på vei med Josef og Maria til Egypt, og at Herodes gjennom denne grusomme handling går Herrens ærend.

Den hellige biskop Quodvultdeus henvender seg til Herodes i en preken og forklarer for oss: «Han som er kilden til all nåde, bitte liten og samtidig så stor, han som ligger i krybben, får din trone til lå vakle av frykt. Han fremmer sin sak gjennom deg, uten at du vet det, og frir sjeler ut av djevelens fangenskap. Han tar imot fiendens barn som sine egne. Spebarna aner ikke at de dør for Kristus, foreldrene gråter over de døende martyrer, han gjør dem som ennå ikke har talens bruk, skikket til å være hans vitner. Se hvordan han styrer, han som kom for slik å styre. Se, befrieren setter alt fri; frelseren meddeler frelse» (s. 875).

Det hverken Herodes eller vi mennesker klarer å se, er at alt som skjer i våre liv, kan bli til heder og pris for Herrens navn. Gud kan bruke de sterke soldater, og de svakeste av de svake, for å fremme sin sak. Vi trenger ikke å forstå lidelsens mysterium, kun overgi våre liv og ta imot den kjærlighet Jesus kontinuerlig søker å gi oss.

«For kjærligheten er nemlig kilde og opphav til alt som er godt, et sikkert forsvarsverk, den vei som fører til himmelen. Den som vandrer i kjærlighet kan umulig gå seg vill, kan heller ikke føle angst. Kjærligheten viser vei, kjærligheten beskytter, kjærligheten fører like frem til målet» (Fulgentius, biskop av Ruspe s. 850). Amen!

Alle sitater er fra Tidebønnsboken for Adventstiden.

JULEMESSER I SOGN OG FJORDANE

ADVENTSRETRETT
Loen kirke

Fredag 02.12. kl. 17.00 skriftemål, 18.00 messe
Lørdag 03.12. kl. 17.00 skriftemål, 18.00 messe
Søndag 12.12. kl. 16.00 skriftemål, 17.00 messe

FØRDE:

Midnattsmesse – 24.12. kl. 24.00
Julemesse – 25.12. kl. 11.00
Julemesse – 26.12. kl. 11.00
Takkemesse – 31.12. kl. 17.00 i kapellet
Nyttår – 01.01.2023 kl. 11.00

LOEN

Julemesse – 25. 12. kl. 17.00
Nyttår – 01.01.2023 kl. 17.00

VIK

Julemesse 26.12
kl. 17.00

P. DAWID BANAŚ

Pater Dawid er den sist ankomne presten i St. Paul menighet. Han startet i menigheten tidlig i august og har fått bosted i Nylandsveien 26, ved Marias Minde. Smilende stiller han gjerne opp til et intervju, slik at vi alle kan få bli bedre kjent med ham.

Tonefallet og aksenten avslører at du er polsk, men du snakker så godt norsk at jeg antar du har vært noen år i Norge?
Ja, jeg kom til Norge høsten 2013 og var da kapellan i menigheten i Porsgrunn, samtidig som jeg også gjorde tjeneste i Larvik, Tønsberg og Sandefjord. Fra 2015 var jeg prest på Lillehammer, deretter i St Olav i Oslo og fra 2017 til 2022 har jeg vært i St Ansgar i Kristiansand.

Kan du også fortelle oss litt om din bakgrunn fra Polen?
Jeg er født i 1970 og vokste opp i den lille byen Tychy sør i Polen. På den tiden var Polen styrt av et kommunistisk regime. Det var vanskelig på mange måter. Det var blant annet knapphet på mat, men jeg lærte å være takknemlig for det vi hadde.

Hva var det som gjorde at du ble prest?
Som barn og ungdom var jeg ministrant. Prestene som ledet ministranttjenesten var gode forbilder for meg. Gud kalte meg til å bli prest. Jeg var 26 år da jeg ble ordinert i bispedømmet Katowice. Der gjorde jeg tjeneste i flere menigheter før jeg kom til Norge.

Og hva var det som gjorde at du kom til Norge?
Jeg hørte at det var et stort behov for polske prester i Norge siden det er ganske så mange polakker her. Så jeg ville dra og hjelpe med min tjeneste.

Var du ikke skeptisk til å flytte til et kaldere land i nord?
Jeg hadde hørt at det i Norge også var mange mennesker som kom fra et mer tropisk klima, asiater og afrikanere, så jeg tenkte at om de overlever i Norge, så gjør jeg det også.

Hva har du med deg fra din katolske bakgrunn i Polen som du tenker at vi som bor i Norge særlig kan lære av?
I Polen er det en sterk katolsk tradisjon, størstedelen av befolkningen er katolikker. Det er også sterkere og tettere bånd mellom foreldre og barn, og familiene er mer sammen, enn det jeg har erfart i dagens kultur i Norge.

Hvilke oppgaver har du fått i St Paul menighet, og hvilke tanker har du om din tjeneste her hos oss?
Jeg har en stor oppgave med å holde messer og være sjelesørger for de flere tusen polske i St Paul og gir konfirmantundervisning på polsk. Men jeg er ansatt som kapellan for hele menigheten og er også med og har katekesemesser på norsk. Jeg gjør den jobben som Gud ønsker av meg. Jeg vil være et verktøy i Guds hånd.

Første gang jeg traff deg var i forbindelse med at jeg holdt kurs i «Den Gode Hyrde»-katekese i St Ansgar. Hva tenker du om denne katekesen?

Det er en veldig fin metode for barna å nærme seg de store mysteriene i troen, som f.eks eukaristien er. Det er veldig viktig å tilpasse katekesen til barnas alder og å nå barnas hjerter.

Dette lyder veldig godt i en (Gode Hyrde-) katekets ører, og jeg kan bekrefte for leserne av det jeg har erfart så langt i høst, at du pater Dawid er veldig flink med barn. Du snakker lett og forståelig til dem, er tålmodig, og det synes tydelig på deg at du liker å være med barn. Du har en god og humoristisk tone med dem. Ja, det er ikke bare barna som har fått erfare ditt muntre sinn. Vi som treffer deg ofte i St Paul, møter i deg en utadvendt, smilende, positiv, åpen, varm og hjertelig person.

Ja, jeg er en sosial mann som liker å jobbe med mennesker og liker å tulle litt. Jeg velger aktivt å være positiv og opplever at Gud hjelper meg, så jeg har mye å være glad for.

Selv ikke høstregnet og høstmørket i Bergen kan trekke pater Dawid ned fra sin lyse livsholdning. «Det er ikke så mye regn her», sier han. «Dessuten er det så lett med kollektivtransporten i Bergen, og jeg liker den norske naturen.»

Har du noen interesser utover å være prest?
Jeg er veldig interessert i historie: Bibelhistorie, Kirkehistorie og verdenshistorien generelt. Jeg liker apologetikk (trosforsvar) og å lese bøker. Jeg har også nettopp kjøpt et par kanarifugler, som jeg er veldig glad i. Dessuten liker jeg å se på fotball. Jeg håper å få gå på Brann stadion snart.

Har du noen ord til slutt?
Jeg vil som prest dele mine erfaringer som kristen, dele min tro, med mennesker. Troen er et mysterium, alt kan ikke forstås, men jeg stoler på Gud og Kirken. Den hellige Johannes Paul II forkynte at vi ikke skulle frykte, men åpne hjertet, hjemmet, skolen og fabrikken for Jesus. Vi skal glede oss over at vi er Guds familie, Kirken. Vi er både en synlig og usynlig Kirke. Vi hjelper hverandre med bønn. Vi er et hellig folk, noen ganger svake, men likevel sterke i Gud.

REIDUN JOFRID KLEPPESTRAND

LIVETS GANG

Døpte:
Blanka Maria Chodzinska
Thea Algerøy
Anh Quynh Dang
Maria Klimowicz
Laura Murzynowska
Wiktoria Kornas
Romeo Johnsen Diaz
Mathilde Werner Hellesøy
Helena Laskowska Krogenes
Maja Dåvøy Bajenting
Isabelle Paskaline Iraguha-Shima
James Lucas Principe
Adella Skarbaliute
Kuba Adam Sikorski- Trzcinski
Iga Zawodna
Moses David Peter Sørensen
Luca Mejia Sæterdal
Oskar Jan Idziak
Jared Ralph Principe
Iris Daniela Cerqueira Franco
Chimzara Michelle Ikwuka
Oliver Gibala Brodwall
Franciszek Tyberiusz Balcerzak
Klara Dominika Manka
Kiseri Amanuel Asgedom
Nora Sipovac
Nora Smolske
Kotryna Gruzdaite
Camilo Antonio Hodzic
Martin Mjelde
Christoffer Emiliano Offerdal Hernandez
Liam Nilsen Nordset
Christian Ree Rieber
Elin Blance
Joaquim Johann Poblete Requieron
Selma Louise Marianna Paulus
Casper Wigum Sebastian

Henry Nguyen
William Kot Olsen
Aria Ingrid Tatiana Winther
Honette Mariele Umukundwa
Melina Nicolle Carrera Lauvås
Iniyan Mathiell Mariathas
Arija Patricija Jurkute
Aerys Jimenez Sårheim
Camilla Juliane Ulsmåg
Athena Rei Castro Johansen
Liam Bertelsen
Hanna Buczek
Philip Steinsund Nguyen
Alma Rejkestam Andersen
Cristiano Johannes Antoun
Cambry Barangan Asmiralde
Liam Noah Rubin
Freja Agata Stokowy
James Michael Linge Graham
Antoni Ryszard Srogi
Gustav Augustinus Povoa
Maja Borhardt
Emilia Sofia Råsberg
Iljas Zejmo
Carmela Mehari
Trinh Le Mai-Anh
Max Malicki
Tigris Magdalena Villegas Marksdotter
Eliasz Bogdan Kapusta
Ellisiv Hope Smedsvig
Sofia Tulo
Eva Maria Cepeda-Vestly
Valentina Tinh-Nha Vu
Nathaniel Nhat-Hy Vu
Ly Huu Tran
Natalie Ngoc Tuyet Nguyen
William Johan Heggholmen Jakobsen

Fermet utenom hoveddagene:
Marcelina Katarzyna Kwidzynska

Tatt opp i kirken:
Snorre Asbjørnsen Vange
Anne Gulbrandsen
Thor Cato Winje
Dane Skofterud
Bjørn Tormod Ringdal

Viet:
Anna Gonerska og Mariusz Czapski
Katarzyna Gardynecka og Artur Gardynecki
Julie- Helen Olsen Sandbrekken og
Martin Nyseth Hagen
Assemteen Anthonypillai og
Tony Thomson Mariathas
Sissel Figueroa Garabito og Øystein Alver
Thi Tam Nguyen og Hieu Duong
Anto Kayumpa og Thor Cato Winje
Linn Nguyen og Vu Khanh Nguyen
Martyna Paruszewska og Dawid Sawicki

Døde:
Phuoc Duong
Erwin Valencia
David Eduardo Espejo Liberona
Luis Fernando Pierola Claure
Omar Bernardo Barreda
Juan Antonio Soltveit
Aida Mafalda Mardones Latorre
Monika Karczewska
Elisabeth Fiala Høgh
Elizabeth Rønneseth
Else Irene Aase Lunde
Francisco Calvo Molina
Dirk De Kock
Knut Svanes
Dario Clagnan
Flora Maria Gabriel
Ursula Dorothea Lieselotte Weber
Julia Kobus
Lourde Amma Anthonypillai
Joanna Henrika Francisca Maria Husby
Rakel Cecilia Stornes

P. RENÉ BESHMAN JOHN SAMINATHAR

Pater Beshman kom til Bergen i mai og har overtatt stillingen som prest og sjelesørger for tamilene i Bergen og omegn etter p. Jeyanthan. Han har flyttet inn i toppetasjen på menighetskontoret og er en munter og utadvendt person som gjerne prater om både livets dype mening og hverdagslige morsomheter.

Kan du fortelle oss litt om din bakgrunn og erfaring som prest fra Sri Lanka?
Jeg er født i 1975 i Jaffna på Sri Lanka. I 2006 avla jeg de evige løfter i ordenen Oblatfedrene (av den ubesmittede jomfru Maria) og ble presteviet. Fra 2006-2008 var mitt hovedoppdrag forkynnelse. Fra 2008-2014 var jeg økonom for oblatfedrene i Jaffna. Dette var et krevende arbeid fordi det var rett etter den etniske krigen var over og vi måtte gjenoppbygge infrastrukturen fordi alt var rasert.

Fikk du noen slags belønning for disse krevende arbeidsårene?
Ja, først fikk jeg et halvt års ferie, og deretter fikk jeg et stipend til å dra til Ottawa i Canada for å ta mastergraden i teologi.

Og hvor gikk så veien videre?
Jeg dro tilbake til Sri Lanka og var veldig glad for å få være menighetsprest i fire år.

Men til tross for at du trivdes godt som menighetsprest i Sri Lanka, ble du altså kalt til å dra til oss i Norge?
Ja, jeg ble utpekt av min kongregasjonsleder. Vi har et kall til lydighet, og siden vi er en misjonskongregasjon, er vi kalt til å dra der det er behov.

Hva er ditt første inntrykk av Bergen?
Jeg føler det er litt som å komme til Ottawa (Canada) igjen: En stille universitetsby, klimaet og menneskene minner også om Ottawa.

Og hvordan har du så langt opplevd St Paul menighet?
Det er veldig hyggelige kolleger å jobbe sammen med på menighetskontoret, og jeg erfarer at mennesker trofast praktiserer sin katolske tro. Det både utfordrer meg og gleder meg. Når jeg feirer engelsk messe kl 18 på søndager, ser jeg at St Paul virkelig er et mikrokosmos av Den Katolske Kirke.

Hvilket kjennskap har du fått til den tamilske gruppen i Bergen?
Jeg har begynt å besøke de tamilske familiene og vil gjøre det i mer utstrakt grad etter nyttår når jeg får godkjent sertifikat og kan kjøre rundt. Den fjerde søndagen i måneden feirer jeg tamilsk messe i St Paul, den andre helgen i måneden drar jeg og møter tamiler i Sogn og Fjordane og den tredje helgen i Stavanger.

Har du noen planer eller mål for ditt arbeid med tamilene i St Paul?
Ja, det er tre planer jeg vil fokusere på nå. Det ene er formasjon av ungdommer og unge voksne. Det andre er å styrke den tamilske katekesen. For det tredje vil jeg arbeide for større grad av enhet i den tamilske gruppen.

Har du opplevd noe ekstra gledelig etter at du kom til menigheten?
Jeg gleder meg over mange hyggelige mennesker her. Jeg setter stor pris på at flere tamiler bryr seg så mye om presten sin at de kommer og deler sin mat med meg –men jeg kan også lage mat selv.

Hva er dine hobbyer og interesser?
Jeg liker å lese bøker, reise, male, lytte til musikk og gå turer. Jeg samler også på frimerker og mynter.

REIDUN JOFRID KLEPPESTRAND

MENNESKELIG OG VARM – ROMSLIG OG RAUS.

RIP

Pastor Michel Beckers
mangeårig, avholdt sogneprest
i St. Paul menighet
døde i Gemert i Nederland den 16.11.

Vi vil feire rekviemmesse for ham i
St. Paul Kirke
tirsdag 29.11.22 kl. 19.00.

Michel Leornard Servas Maria Beckers ble født i Nejmegen, Nederland 02. desember 1941 og ble døpt i Peter Canisius kirke. Han vokste opp i en familie med mange søsken, far som var lege og mor som var farmasøyt.

Etter teologisk og pastoral utdanning i Frankfurt og Paris, ble han presteviet i Maaststricht 21. september 1968 av biskop John W. Gran for å gjøre tjeneste i Norge. Etter ett års videre studier i katekese i London kom han til Stavanger høsten 1969, i første omgang som hjelpeprest og for å lære norsk. Han egentlige prestegjerning begynte da han ble kapellan i St. Paul menighet i Bergen som den gang hadde 700 medlemmer.
Samtidig var han ungdomsprest og lærer ved St. Paul skole. I februar 1976 ble han sogneprest i Bergen og han arbeidet her til oktober 1982, bortsett fra sabbatsåret 1979-80 da han arbeidet og studerte i San Francisko, USA og i Lima, Peru.

Fra oktober 1982 til august 1986 var han sogneprest i Drammen.

Fra august 1986 til september 1994 var han sogneprest i St. Olav domkirke i Oslo.

I oktober 1994 kom han tilbake for sin andre periode som sogneprest i Bergen og ble her til november 2003, menigheten hadde da 5.000 medlemmer. Mange ble overraket og lei seg over at han han forlot Norge, men: *Det er best å gi seg mens leken er god.*

Han dro tilbake til Nederland for menighetsarbeid, for som han sa: *Jeg kom til Norge da det var overskudd på katolske prester i Nederland, men mangel i Norge. Nå er prestemangelen størst i Nederland.*

Han kom likevel ofte tilbake til Norge for å gjøre vikararbeid om sommeren, for særskilte oppdrag eller ikke minst for å besøke venner.
Fra høsten 2006 til våren 2009, var han også tilknyttet Caritas Norge i delstilling som rådgiver i et fredsprosjekt, kristne mot muslimer, i Filippinene drevet av Kirkelig Fredsplattform.

Pastor Beckers, «Bækkas» eller bare Michel, satte dype og gode spor etter seg, ikke bare i menigheter, skoler, ungdoms- og eldrearbeid, økumenisk arbeid og kateketisk innsats, organisasjoner og bevegelser innenfor og utenfor Kirken hvor han virket. Han huskes som en god prest og sjelesørger og en dyktig organisator, men først og fremst som et medmenneske og en venn.

Han hadde stor arbeidskapasitet og var alltid løsningsorientert – hvordan lande utfordringer slik at det ble best for alle. *Livet vil kaste steiner på din vei. Du bestemmer selv om du bruker dem til å reise murer eller bygge broer.*

Han priste livet og var raus overfor alle uansett hvilken tro, bakgrunn, private forhold eller problemer de stod overfor. Michel stemplet ingen, men oppfordret alle til å leve og å utvikle sine muligheter. Første julen i Bergen, ennå ikke helt stødig i norsk, holdt han en hel serie prekener med tema: *Du må utvikle din potens!* Det gikk rett hjem i menigheten.

Pastor Beckers var høyt avholdt. Ikke minst ble han avgjørende for svært mange flyktninger og innvandrere som kom til Norge og som ofte hadde den katolske kirke som første landingsplass.

Michel var fortsatt meget aktiv som prest og bidro sterkt til langt over vanlig pensjonsalder.

Om vinteren var han mest i Sør-Frankrike, høst og vår i Nederland. Men han hadde sin bolig i Gemert hvor han også hadde bodd noen av barneårene. Våren 2021 fikk han diagnositisert lungefibrose og deretter fikk han stadig mindre kapasitet og radius. Han flyttet da til en eldrebolig med god omsorg.Han sovnet stille inn om kvelden onsdag 16. november.

Michel var takknemlig for livet og sa ofte: *Nyt livet så lenge dere dere kan!*

På slutten av sitt liv var han ikke minst glad for hvordan han ble tatt imot tilbake i Nederland av sin familie. Ikke minst skrøt han over hvordan niseser og nevøer stilte opp.

Michel Beckers etterlater seg et stort savn, og det er mange som har grunn til takknemlighet.

Han var aktiv på facebook, hans hilsen lørdag 12.november:

Min siste - palliative – periode. Med masse håp og nysgjerighet på evigheten.

Tusen takk for livet jeg fikk dele med deg.

For mange venner

GJERMUND HØGH

PETER CANISIUS STIFTELSE

Typisk Michel, han har opprettet en stiftelse av midler han etterlot seg i Norge!
Stiftelsen skal dele ut mindre bidrag til barn og ungdommer som trenger noen kroner for ikke å bli utlelukket av økonomiske grunner fra en eller annen aktivitet, kontingent, skolepenger, deltageravgift etc.

Alle, fulstendig uavhengig av religion, opphav, bakgrunn, legning eller personlige forhold kan motta tildeling. Eneste stikkord er å bli utelukket av økonomiske årsaker.

Stiftelsen har kontonummer: 3000 53 38227.

Om Peter Canisius er det mulig å lese:
https://www.katolsk.no/biografier/historisk/canisius

KONSERTER

JULEKONSERT

Den årlige jule- og adventskonserten i regi av St.Paul-koret finner sted i år
lørdag 3. desember kl.15.00

Konserten er variert og spenstig. Sammen med koret vil harpisten Johannes Wik delta. Til daglig spiller Johannes Wik i Bergens filharmoniske orkester og mange husker hans vidunderlige harpespill sist julekonsert. Hvem som deltar på Casavantorgelet er i skrivende stund litt uklart. Det blir enten kirkens egen organist (Amund Dahlen) eller domorganisten i den anglikanske katedralen i Ottawa!

Velkommen!

BARNAS JULEKONSERT

Barnas julekonsert i år vil finne sted
mandag 12. desember kl.16.45 Merk tiden!

Det er riktig mange barn/unge for tiden i kirkens barnekorarbeid og vi skal prøve å lage en kort og trivelig julekonsert 12. desember. Noen elever fra Orgelklubben Ferdinand vil delta med orgelspill i løpet av konserten.

Velkommen!

MESSIAEN ORGELKONSERT

La Nativité du Seigneur av Olivier Messian vil avrunde julen i St.Paul denne gang.

Messiaens berømte 9 meditasjoner over Jesu fødsel vil bli spilt av den unge organisten Jonas Apeland Salomonsen. Jonas spilte denne musikken til sin eksamen på nasjonalkonservatoriet i Paris sist sommer. Han fikk høysete karakter og det er en stor glede å si at han vil spille det samme verket her i Bergen. Kirkens Casavantorgel egner seg iom at orgelet har mange klangmuligheter som denne musikken krever. Velkommen til konsert **lørdag 14. januar kl.14.30**

KATOLSK FORUM

8. desember vil representanter fra menighetens nasjonale grupper fortelle om julefeiring i sine opphavsland

12. januar: Msgr. Torbjørn Olsen kåserer om kirkelige strømninger i vår tid

9. februar: Sr. Ragnhild Marie Bjelland holder foredrag om «Liturgisk musikk – hjertets sang»

9. mars: p. Egil Mogstad retter søkelyset på arven etter Olav den Hellige

13. april: info kommer.

Møtene finner sted på St. Paul skole, i personalrommet i 2 etg. kl. 19.45. Inngangspenger kr 30. (Du kan nå betale med VIPPS!)

Spørsmål om programmet kan rettes til Erik Andvik: erik.andvik@nla.no

Jonas Apeland Salomonsen i St. Triniteekirken i Paris

ST. PAUL MENIGHET

Menighetskontoret
Nygårdsgaten 3, 5015 Bergen
Kontonr: 3624.07.60031
http://bergen.katolsk.no

Menighetssekretærer
Tlf. 55 21 59 50
Pål Augland Mand., tirsd., torsd. og fred. kl 10.00 -15.00.
May Bull Wingaard
onsd 10.00-15.00

Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can Reg.
alois.brodersen@katolsk.no
Tlf 482 77 282

Kapellan/skoleprest Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg.
Lukas.Lorf-Wollesen@katolsk.no Tlf 976 05 327

Kapellan Janusz Batko,
Janusz.Batko@katolsk.no
Kontor 55 24 41 13
Tlf. 990 98 456

Kapellan/skoleprest
Erik Andreas Holth
Erik.Andreas.Holth@katolsk.no
Tlf 924 89 033

Kapellan Dom Grzegorz Rafal Orkisz Can.Reg epost Grzegorz.Orkisz@katolsk.no
Tlf: 476 99 414

Kapellan Zygmunt Majcher Bosatt i Førde med ansvar for Sogn og Fjordane Epost: Zygmunt.Majcher@katolsk.no
Tlf: 400 36 342

Kapellan Cruf Fernandez Climaco Epost: Cruf.Climaco@katolsk.no Tlf: 404 09 51

Kapellan René Beshman John Saminathar OMI epost: Beshman.John@katolsk.no
mobiltlf 413 48 336

Kapellan Dawid Banaś
epost: Dawid.Banas@katolsk.no
mobil: 479 78 577

Pater Aage Hauken O. P. Finnesveien 57, 5700 Voss
Tlf. 928 82 029

Diakon Henrik von Achen
Henrik.Achen@katolsk.no
Tlf. 924 45 843

Katekesekoordinator og ungdomsarbeider
Reidun Jofrid Kleppestrand,
reidun.jofrid.kleppestrand@katolsk.no Kontor 55 21 59 56
Tlf 408 85 489

Menighetsmedarbeider
Anne Samuelsen,
anne.samuelsen@katolsk.no
Tlf. 55 21 59 56

Kantor Amund Dahlen
amund.dahlen@gmail.com
Tlf. 922 37 635

Sakristan Vu Thi Lac
Tlf. 981 80 363

Vaktmester Paul Nguyen
Tlf. 909 82 092

Fransikus Xaverius-søstrene,
Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Søstrene av det Hellige Kors,
Marias Minde
Tlf. 55 55 99 60

Missionaries of Charity
Nygårdsgaten 3
Tlf. 55 21 59 70

Menighetsrådet

Formann: Dom Alois Brodersen
Leder: Jacob Kooter Laading
tlf. 902 64 073
Nestleder: Nguyễn văn Mến
Miriam Araya
Hege Askvik
Phan Hữu Long
Anne Samuelsen
Laura Alesiene
Flavius Emelyanus
Piotr Józefowicz
Anna Podlesiecka
Vararepresentanter:
Saúl Garcés Borques
Lea Thiambiano

Repr. for Sogn og Fjordane
Marcin Fójcik
Traute Dvergsdal
Malgorzata Anna Tveit

Representanter for Voss
Marisa Taylor
Ewelina Wieczerzak

St. Paul Menighetsblad
Nr. 2 advent 2022. 52. årgang.
Redaktør: Hege Askvik
E-post: hege@askvik.com

Kontonr: 3624 07 60031
Formgivning: Redaksjonen
Trykk: Molvik Grafisk AS. Opplag: 6900
Frist for neste nummer: 20. februar 2023

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE

posten

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

Returadresse: ST. PAUL KATOLSKE KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

OPPSLAGSTAVLE

Julefest
lørdag 7. januar

Kl 16 i Krypten i St Paul kirke
Ta med litt julekaker.

Menighetsfest
søndag 29. januar.

Vi håper at menighetsfesten kan feires som normalt i år for første gang siden pandemien.

Fasteretrett 24-26. februar

v/p. Tien
Tema: «å styrkes i håp og tillit til Gud»

15. april

blir diakon Trym Hellevig presteviet i Oslo,
Vi anmoder alle spesielt om forbønn for ham.
Primissmesse i St. Paul blir kunngjort senere.

Menigheten søker noen som kan hjelpe til med **enkel søm og småreparasjoner.**
Ta kontakt med Dom Alois for mer informasjon.

Har du barn som er døpt i utlandet?

Da blir de ikke automatisk registrert i Den Katolske Kirke i Norge. Ta kontakt med menighetskontoret og meld fra, slik at de blir registrert og får nødvendig informasjon om katekese.